Labiche

SEAL OF THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA
LET THERE BE LIGHT
1868

NB
A·B·NORDISKA·
·BOKHANDELN·
·STOCKHOLM·

pB

Labiche, E

Det höga C.

Skämt i En Akt, med Sång,

af

Aug. Säfström.

Efter Tyskan.

(Uppfördt på Ladugårdslands-Theatern.)

STOCKHOLM.
ALBERT BONNIERS FÖRLAG.

Pris: 50 öre.

Det höga C.

Skämt i En Akt, med Sång,

AF

Aug. Säfström.

Efter Tyskan.

(Uppfördt på Ladugårdslands-Theatern.)

STOCKHOLM.

ALBERT BONNIERS FÖRLAG.

Personerne.

HAMMEL, Muraregesäll.
SPRÅNG, Kommissionär.
INGEBORG, hans Fru.
ROLF, hans Svåger.
CHRISTINE, Tvätterska.
CALLE, Dränggosse hos Språng.

Scenen är i Stockholm.

STOCKHOLM.

NÖRBERGSKA BOKTRYCKERIET, 1858.

Ett rum med sidodörrar och ett öppet fönster i fonden. På ett bord till höger ligger en dragharmonika.

Första Scenen.

Calle (ensam; står vid bordet och försöker spela på harmonikan). Ett lustigt instrument, det här! Det låter nästan lika bra som pianinot frun har inne i sitt rum. Hvad det finns många sorters instrument i Stockholm här! Ja, det är annat än i köpingen der jag är född! Också har jag blifvit fasligt musikalisk sedan jag kom hit . . har fått en sångröst, så att jag kan öfverrösta trummorna på vaktparaden. (gör en löpning; det ringer till höger) Se så, hvem är det nu igen? (öppnar dörren) Jungfru Christine! . . Var god stig på.

Andra Scenen.

Calle. Christine.

Christine (med en korg i handen). Jag tyckte att jag borde någon sjunga här (ser sig omkring).

Calle. Jo, det var jag! Jag sjunger såsom fågeln uti skogen, då han tänker på sin käresta. Christine är skulden dertill.

Christine. Aproqos om skuld, så har jag inte fått betalt för sista tvätten än.

Calle. Hvem rår för det om inte penningkrisen?

Christine. Om jag inte får betalt i dag, så vänder jag mig till patron.

Calle. Ack, hon ska få allt hvad hon vill, jungfru Christine, om jag blott får . . .

Christine. Får . . .

Calle. Hennes hjerta.

Christine. Prat! Uppå det örat hör jag inte, det vet han förut. Han har redan fått en korg utaf mig, och vill han ha en till, så tag den här. (räcker honom korgen).

Calle. Och hvarföre är Christine så omöjlig utaf sig?

Christine. Derför att jag redan har en fästman . . unga Hammel.

Calle. Hammel?

Christine. Han är murare och står på ställningen härutanför.

Calle. Jag tänker också skaffa mig en ställning — på teatern. Jag har sångröst och jag ämnar att gå in vid opran.

Sång N:o 1.

Mel. *Hambopolska.*

Längre jag dräng inte blifver,
jag mig till opran begifver,
der blir man genast båd' ryktbar och stor.
Der ska med toner så lena
pengar som gräs jag förtjena,
ty jag kan sjunga båd' bas och tenor.

Stumpar jag kan, inte dumma,
utur "Lucie" och "Den stumma",

och hela "Martha" den sjunger jag visst;
och uti konsten att drilla
bär jag mig åt — inte illa,
der är jag slängd som en riktig jurist.

Christine. Lemna mig sin tvätt och låt mig gå. Jag har inte tid att längre stå och höra på hans dumheter. (går åt höger, följd af Calle).

Tredje Scenen.

Ingeborg. Språng. Sedan **Rolf.**

Ingeborg (promenadklädd och med en ljusröd hatt på hufvudet, kommer från venster). Jag säger nej .. nej Frithiof!

Språng (följer efter henne, med en svart fruntimmershatt i handen). Tag den här svarta hatten, Ingeborg.

Ingeborg. Jag har nu den röda på mig, och det blir dervid.

Rolf (i dörren till höger). Hvad grälar ni nu om igen?

Ingeborg (ser sig i en spegel). Jag tycker mera om den här . . den är modernare.

Språng. Men den är alltför grann, och passar inte . . .

Ingeborg. Passar inte?

Språng. För ett fruntimmer, som går omkring och ger musiklektioner.

Ingeborg. Du vill inte jag ska nyttja någonting som klär mig, derför att . . .

Språng. Att . . .

Ingeborg. Du är svartsjuk . . svartsjuk som en Othello.

Språng (häftigt). Ingeborg!

Ingeborg. Frithiof!

Rolf (stiger närmare). Så, mina vänner, sluta då!

Språng. Jag befaller dig att ta den svarta hatten.

Ingeborg. Och jag lyder *inte* din befallning. Jag har några visiter uppå Norr att göra, och jag vill ej visa mig på Drottninggatan som en bodmamsell.

Språng. Jaså, du ämnar dig på promenad. Hur länge tänker du bli borta då?

Ingeborg. Så länge som det roar mig.

Språng. Nå lycka till!

Ingeborg. Tack, tack, min vän. Farväl, min Frithiof! (går åt höger).

Fjerde Scenen.

Språng. Rolf. Sedan **Calle.**

Språng (som följt henne till dörren, ropar utåt) Calle!

Calle. Herr patron!

Språng. Följ frun åt Norr . . på afstånd . . du förstår? Du kan se'n underrätta mig hvar hon har varit.

Calle. Jag förstår (skyndar ut).

Språng. Hon sa hon ämnar sig åt Norr, men jag slår vad hon går åt Söder . . .

Rolf (slår honom på axeln). Din tok, skall du då aldrig upphöra att vara svartsjuk?

Språng. Hon går åt Söder, det är säkert . . (stampar häftigt) Jag kan spricka af förargelse att hon, min hustru . . . .

Rolf. Kommer dig att glömma dina göromål, ja . . Fick du inte åter i går en skriftlig påminnelse från den der landsortsdirektören, som

du lofvat skaffa en tenor till hans teater? Du har förbundit dig dertill vid vite af . . .

Språng. Och du har lofvat hjelpa mig.

Rolf. Det har jag lofvat, ja, och derför förde jag en sångare i förra veckan hit . . en ung och hygglig karl.

Språng. En oförskämd krabat.

Rolf. Han sjöng rätt bra med hustru din.

Språng. Och tog henne rätt bra i famn.

Rolf. Musiken inspirerar folk.

Språng. Och derför inspirera' jag ett slag uppå hans öra.

Rolf. Som nödga sångaren att ta till fötterna. Åter en dumhet, till följd utaf din jalousie.

Språng. Han kunde tacka Gud att jag inte vred nacken utaf honom.

Rolf. Det är högst otacksamt att hjelpa dig. Försök nu sjelf att skaffa dig en sångare. Tenorer vexa inte uppå trän.

Femte Scenen.

Språng. Rolf. Calle.

Calle (i dörren till höger). Patron!

Språng Hvad? Är du åter här?

Calle. Frun gick inte åt Norr.

Språng (slår sig för pannan). Hon gick åt Söder! . . (kastar sig på en stol). Ah!

Calle. Här är ett bref, patron!

Språng (till Rolf). Se efter hvad det innehåller . . jag kan ej läsa nu . . . Hon gick till Söder! Ah . . .

Rolf (öppnar brefvet). Det är en ny påminnelse från landsortsdirektören . . .

Språng. Angående tenorn?

Rolf. Du ska få höra hvad han skrifver. (läser) "Herre! Skicka mig tenorn, som ni har lofvat mig. Jag står strandsatt på det värsta sätt i verlden. Penningkrisen nödgar mig att ta ett djerft beslut. Landsortspubliken har nu inte sinne mer för tragedier, och jag ämnar derföre att ge — "Profeten", om jag bara hade en tenor, som kunde ta det höga C. Ni har lofvat skaffa mig en sådan. Bryter ni ert löfte, låter jag i tidningarne" . . .

Språng (springer upp). Han skulle kanske vilja låta måla af mig der, som en bedragen äkta man? . . Han måste ha en sångare, om jag ock ska ta den utur luften!

Calle. Den som söker, finner.

Språng. Hvad säger du?

Calle. Jag säger, jag, att den som söker, finner.

Språng. Finner?

Calle. En tenor — och det är jag!

Språng. Du?

Calle. Som tar det höga C.

Språng. Du är en åsna, du! (knuffar ut honom).

Calle (i dörrn). Som tar det höga C!

Sjette Scenen.

Språng. Rolf.

Språng (går funderande fram och åter). Jag måste ha en sångare.

Rolf. Annars nödgas du ju utbetala det der vitet . . .

Språng. Ja.

Rolf. Och kommer uti tidningarne.

Språng. Ja . . . Han måste ha en sångare. (stannar hastigt). Hvar ska vi få den från?

Rolf. Från höjden — ofvanfrån!

(man hör några löpningar ofvanför fönstret i fonden).

Språng (ser åt fonden). Hvad var det?

(stämman utanför sjunger:)

Säg, hvi står du så ensam, du sommarens ros?
Dina vänliga systrar gått längese'n sin kos.

Språng. En sångare!

Rolf. Tyst, tyst!

(stämman utanför:)

Ingen blomma mer ångar ur svalkande natt,
Ej ett blad längre darrar, som stormen får fatt.

Språng. En sångare!

Rolf. Ja, en tenor . . .

Språng. Som inte fruktar höjden.

Rolf (ser ut genom fönstret i fonden). Det både hörs och syns.

Språng. Hvar är han då?

Rolf. Han sitter på murarställningen här ofvanför fönstret.

Språng. En murare? Charmant! Hans pretentioner äro inte stora. Bed honom komma in på ögonblicket.

Rolf (ger tecken ut igenom fönstret).

Hammel (tittar in genom fönstret). Hvad är det frågan om?

Språng. Stig in ett ögonblick . . vi önska tala några ord med er.

Hammel. Hvad skulle det behagas då?

Språng. Gör oss den tjensten och stig på.

Hammel. Nå, kan jag tjena med så lite, så . . (stiger in genom fönstret).

Sjunde Scenen.

De Förre. Hammel.

Hammel (stannar i fonden, med murslefven och borsten i hand). Här är jag nu.

Språng. Kom närmare, jag ber.

Hammel. Jag är så full med kalk och damm.

Språng. Gör ingenting. (sakta till Rolf) Hör du, en så'n tenor?

Rolf (sakta). Jag hör, jag hör!

Språng (till Hammel). Säg oss, min vän, hvad ungefär förtjenar ni i veckan?

Hammel. Min dagspenning är två riksdaler riksmynt.

Språng. Inte mer? Det är för lite, herre, allt för lite.

Hammel. Man börjar likväl påstå att det är för mycke nu.

Språng. Det är för lite, säger jag. Jag bjuder er en dubbel veckopenning, mer än dubbel. Går ni in derpå?

Hammel. Ja vass! (afsides). Den der är ingen murarmästare, det hörs.

Språng. Dessutom får ni en recett och handskar . . .

Hammel. Kanske också stöflor?

Språng. Af lackeradt läder.

Hammel. Det var hin så fiffigt.

Språng. Era kläder bli af sammet.

Hammel. Nå anfäkta!

Rolf. Guldbroderade och fodrade med siden.

Hammel. Ja, jag tackar . . . det blir annat än den här habiten.

Språng. Ni får kappa af hvit sidensars . . .

Rolf. Och krona med juveler.

Hammel. Krona med juveler? (afsides). Det var fan till folk att vara liberala!

Språng. Ni går således in derpå?

Hammel. Jo, gör jag så.

Språng. Sätt då i hast opp ett kontrakt, du, Rolf!

Hammel. Herrn menar då att jag ska sluta med mitt arbete härutanför?

Språng. På ögonblicket . . det förstås. Hur heter ni?

Hammel. Jag heter Hammel.

Språng. Hammel? Aj, det namnet duger inte . . passar bättre på en matsedel än en affisch. Vi kalla er Hammelli . . då tror man att er far var Italienare.

Hammel. Min far var murare, som jag.

Rolf. Här är kontraktet nu.

Språng. Skrif ert namn inunder.

Hammel. Någon skrifstil har jag inte, men mitt bomärke det kan jag rita under.

Språng (räcker honom pennan). Gör det, se här! (sakta till Rolf) Nå, gudskelof! En sten har fallit från mitt bröst.

Hammel (lägger från sig pennan). Så ja, nu är det gjordt! Här står nu en murarslef . . .

Språng. Nu ska ni skaffa er en annan drägt . . min dräng ska följa er till skräddarn straxt. (ropar till höger) Calle! Calle!

Hammel. Men inte kan jag gå i sidenkappa och i krona med juveler uppå gatan?

Åttonde Scenen.

De Förre. Calle.

Calle. Patron!

Språng. För denne herre till min skräddare. Han ska ha nya kläder der . . uppå min räkning . . du förstår.

Calle. Ska ske. (till Hammel) Kom med mig, murare!

Språng. Men skaffa hit en droska först. Det passar inte att han går.

Calle (afsides). Jag tycker att det passar mindre att han åker. (går åt höger.)

Språng. Uträtta nu ert ärende hos skräddarn snart, och var välkommen hit igen, min bästa herr Hammelli! (går åt venster, följd af Rolf).

Nionde Scenen.

Hammel (ensam). Hvarför han förändrar namnet på mig, det begriper jag allsinte, och inte heller hvarför han vill ge mig de der granna kläderna. Men likagodt! Jag tar emot dem, jag, och när jag får mig sammetsrock och sidenkappa, blir jag ju fin som en Stockholmsdam. Ja, vore jag en sådan en, nog vet jag då huru jag skulle skicka mig.

Sång No 2.

Mel. af Författaren.

Jag skulle då trippa så sirligt på bron,
och visa den lilla lackerade skon,
och blygsamt mitt öga mot gatan slå ned,
när herrarne kikade åt mig på sned.

Och mysa på mun med förförande mine,
när någon betraktade min krinolin,
ty fastän behagen den döljer — det händt,
att lågor i karlarnas hjertan den tändt.

Men vann på det sättet jag inte mitt mål,
ty stundom ha männerna hjertan af stål,
då tog jag till hatten — den gör hvad den kan —
och knep mig med "Sista Försöket" en man.

Tionde Scenen.

Hammel. Christine.

Christine (från höger). Patron är inte här?

Hammel. Christine!

Christine. Hvad gör du här?

Hammel. Mins du hvad du sa' i söndags afton?

Christine. Ja det var mycket, det!

Hammel. Du lofvade gifta dig med mig, när jag kunde förtjena tolf riksdaler banko i veckan.

Christine. Nåja, än se'n?

Hammel. Nu kan vi gifta oss två gånger då.

Christine. Nå, det var bra!

Hammel. Hör på, Christine . . (ser sig omkring) Vet du hvem som bor här!

Christine. Jo, här bor patron . . .

Hammel (rycker henne i armen). Tyst, han kommer der! . . Gå undan nu.

Elfte Scenen.

De Förre. Språng.

Språng (från venster). Ah, är ni ännu qvar? Hvad vill den unga flickan der?

Christine. Jag har en tvättnota, som jag vill ha betalt för.

Språng. Kom åter om en stund . . nu har jag inte tid. (Christine går åt höger) Jag ser att ni är inte omklädd än. Har droskan inte varit här?

Hammel. Nej! här har inte varit någon mera än Christine.

Språng (ser ut genom fönstret). Nu kommer den . och stannar utanför . . . Fort, fort! (skjuter ut Hammel till höger) Välkommen åter snart.

Tolfte Scenen.

Språng (ensam, gnuggar händerna förnöjd). Så har jag då ändtligen funnit den tenor, som jag så länge sökt! Visst hade han behöft att se en smula mera nobel ut . . . Men sångare ä sällan vackra, det är sant, och det är bättre att han har ett mindre fördelaktigt utseende, i händelse min hustru skulle komma åter . . .

Sång No 3.

Mel. *»Malins milda öga.»*

Skulle han behaga
henne — blir jag vred bestämdt.
Fruntimmer ä svaga
för artister jemt.
Blommor, silfverkransar, ja,
allt åt dem de ha! . .
Han får ej förblända
Ingeborg — då är det slut;
skulle sådant hända,
kör jag murarn ut.

Trettonde Scenen.

Språng. Ingeborg.

Språng (afsides). Ah, der är hon! (högt) Hvad du kom snart igen!

Ingeborg. Min längtan efter dig . . .

Språng. Hvad du är god, min Ingeborg!

Ingeborg. Jag har nu beslutit att aldrig mera nyttja den här hatten (lägger den ifrån sig).

Språng. Och hvarför det?

Ingeborg. Emedan du så vill. I stället har jag nyss hos modehandlerskan beställt mig tvenne nya.

Språng. På min räkning?

Ingeborg. Ja! (omfamnar honom ömt).

Språng. Hvad du är god, min Ingeborg!

Fjortonde Scenen.

De Förre. Rolf.

Rolf (från venster). Nå, det ser något ut! Nu syns det att ni inte gräla mer.

Ingeborg. Vi ä försonta nu.

Rolf. Försoningen emellan tvenne älskande, det är en himmelsk syn! Din man, min syster, är då dubbelt lycklig.

Ingeborg (förvånad). Dubbelt lycklig?

Rolf. Du vet inte hvad som händt under din bortovaro här . . .

Ingeborg. Hvad har då händt?

Rolf. Jo, den tenor som vi så länge sökt, den ha vi funnit . . .

Ingeborg. Ah!

Språng (häftigt). Hvarför ropar du så lifligt: ah!?

Ingeborg. Ska jag kanhända hellre säga: b?

Rolf. Seså, begynner ni nu på igen?

Ingeborg (lugnar sig). Hur ser den unge mannen ut?

Språng. Liksom ett får . . .

Ingeborg. Oskyldig som ett lam . . . Ack, hvad iag längtar att få se en sådan karl!

Språng (afsides). Nej, han får inte komma hit! Min hustru skulle kanske bli förälskad uti honom (tar sin hatt).

Rolf. Hvad ämnar du?

Språng. Jag ämnar mota bort tenorn.. han får ej mera komma hit . . .

Rolf (håller honom tillbaka). Men så besinna då . . .

Språng. Nej, jag besinnar ingenting! Han måste härifrån . . på ögonblicket härifrån!

Femtonde Scenen.

De Förre. Hammel.

Hammel (i hatt och frack). Nu tror jag man är fin . . .

Språng. För fan, der är han nu!

Rolf. Så, sansa dig, min vän, och presentera honom för din fru.

Språng. Jaja, jag är väl tvungen nu! (presenterar Hammel) Min hustru . . . herr Hammelli.

Ingeborg. Herr Hammelli? (skrattar)

Språng (sakta till Rolf). Hon skrattar!

Rolf (afsides). Hon är oartig! Det går ej an . . (till Hammel) Om ni tillåter ska frun ackompagnera er uppå pianot.

Ingeborg. Ni har då röst?

Hammel. Som en sotarpojke uti skorsten, ja!

Ingeborg. Ett artigt svar (skrattar).

Språng (rycker Ingeborg i armen). Var inte bitter nu. Du ser ju hvad du gör den stackars karlen förlägen med ditt skratt.

Ingeborg. Ni sjunger väl solfeggier? Kan slå en drill?

Hammel. Hvaba? Hvasa?

Rolf. Frun frågar om ni kan slå drill.

Hammel. Nej, gudbevars! Men slå en klatsch med murareslefven kan jag som en karl.

Ingeborg (skrattar). En högst originel figur!

Språng (till Ingeborg). Så, sluta med ditt skratt! Säg då ett enda vänligt ord . . .

Ingeborg till Hammel). Ni har således ännu inte lärt att slå en drill? Kanske ni vill att jag ska lära er? . .

Hammel (bockar sig). Ja, allt hvad ni vill lära mig, ska jag med största tacksamhet . . .

Ingeborg (till Språng). Den karln är ju en tölp . . säg honom det. (går in till venster.)

Sextonde Scenen.

De Förre, utom **Ingeborg.**

Hammel (ser efter Ingeborg). En sötunge till fru . . men nog är min Christine ändå allt hvassare! (vill gå åt höger).

Språng. Hvart ämnar ni att gå?

Hammel. Jag tänker få mig en bit mat.

Språng. Har ni inte frukosterat ännu?

Hammel (tar fram en flaska). En liten klunk utur den här är allt hvad jag har fått.

Språng (rycker flaskan af honom). Ni dricker konjak . . det går inte an för en tenor.

Hammel. Och sedan brukar jag att ta mig några bloss . . . (tar fram en tobakspipa).

Språng. Tobak? Det förderfvar rösten. (rycker pipan af honom) Ni ska frukostera här inunder mina ögon. Jag har låtit arrangera någonting derute, som är passande för er. (ropar till höger) Calle! bär in brickan!

Sjuttonde Scenen.

De Förre. Calle.

Calle (med en bricka hvarpå står ett ägg uti en äggkopp). Här, patron!

Hammel. Hvad är det här?

Språng (tar brickan af Calle, som går ut). Ett ägg.

Hammel. Ett hårdkokt ägg?

Språng. Ånej, bevars! Ett rått.

Hammel. Jag äter aldrig råa ägg.

Språng. Ni måste lära det som sångare.

Rolf. Försök. Det smakar kanske bättre än ni tror.

Hammel. Krusa är jag inte van vid, allraminst då man vill bjuda mig på något. (dricker ur ägget).

(Calle ställer en tallrik, full med ägg, på bordet, och går ut.)

Språng (tar ett ägg på tallriken). Här är ett till!

Hammel. Ännu ett?

Rolf. Ju flera ni förtär, dess bättre.

Språng. Det receptet är Rubinis.

Hammel. Bor den doktorn här i huset?

Språng. Nej, min vän, Rubini var en sångare. Han hade jemt en hönsbur under sitt piano, och så snart en höna värpte . . .

Hammel (dricker ur ägget). Drack han ur ägget . . houp!

Språng. Derför blef han ock publikens gunstling. (bjuder åter ett ägg) Var så god.

Hammel. Tusen tack . . nej, nu förmår jag inte mera af den sorten . . . Om jag hade någonting att dricka . . .

Calle (räcker fram en bricka med butelj och glas) Här är sockerdricka.

Hammel. Det var skönt . . (sätter bouteljen för munnen) men svagt! (ställer den åter på brickan).

(Calle går.)

Adertonde Scenen.

Språng. Rolf. Hammel.

Språng. Och nu till våra göromål! Ni måste lemna oss ett prof uppå er konst.

Hammel. Min konst?

Språng. Tag plats, så kan ni straxt få börja med ert arbete.

Hammel (afsides). Nå ändtligen så får jag veta då hvad det är frågan om. (sätter sig.)

Språng. Ni brukar väl att gå i höjden, gissar jag.

Hammel. Det kan ni lita på.

Språng. Till höga C?

Hammel. Hvad jag plär se? Jo, jag ser mycket, när jag står på murarställningen vid femte våningen.

Språng. Ni är en gyckelmakare . . men det gör ingenting. (tar harmonikan på bordet.)

Hammel (afsides). Jag kan inte begripa hvad han vill.

Språng. Nu ska jag spela skalan för er. Stegen känner ni.

Hammel. Ja stegen är jag van vid.

Rolf (som satt sig på andra sidan). Det vet' vi nog.

Språng. Sjung med mig nu. (börjar spela en skala.)

Hammel. Hi-hi, det var ett lustigt ting! Hvad är det för ett litet djur som sitter innanför och ropar: pip!?

Språng. Sjung med mig nu.

Hammel. Drag på, drag på . . (knäpper ihop händerna och blundar) jag börjar att bli . .

Rolf. Inspirerad?

Hammel. Att bli sömnig! (drar en lång jäspning) Ah!

Språng (kastar harmonikan på bordet). Ni är en fuskare!

Hammel (betraktar Språng, förvånad). Nej, herre, nej! Jag är en ärlig murare.

Elfte Scenen.

De Förre. Calle.

Calle (från höger). Patron!

Språng. Hvad är det?

Calle. Ute i farstun står en murare, som säger att han är en bas.

Språng. Be honom gå, ty vi behöfva ingen bas . . det är blott en tenor . . .

Calle. Han säger, om han inte godvilligt får den der göken med sig, ämnar han att bruka våld.

(Språng och Rolf springa opp.)

Språng. Han skulle understå sig! (skyndar ut till höger.)

Rolf. Vi ska lära honom! (skyndar efter.)

Hammel (stiger opp). Besynnerliga menniskor i detta hus! Här unna de folk hvarken äta eller sofva.

Calle. Men det fins en som är beskedlig här, och det är frun . . . om notabene man är artig och gentil mot henne.

Hammel. Ja, frun det är en sötunge . . jag såg'na nyss.

Calle. Hon har ett hjerta utaf vax. (ser ut genom dörren till höger, som står öppen) Sesâ! der är Christine med tvättnotan igen! (springer ut.)

Tjugonde Scenen.

Hammel (ensam). Ett hjerta utaf vax? Ja det har ock Christine, fast hon som alla flickor är en smula ombytlig utaf sig. Det är också en högst ombytlig tid hvari vi lefva nu. Sjelfva gatorna förändra namn, liksom värdshusjungfrurna om sommarn, och snart vet man inte mer hvar man är hemma, hvarken uppå Söder eller Norr.

Sång N:o 4.

Mel. *Nigarpolskan, en gammal juldans.*

Nu ha vi fått oss nya gator,
ja, nya gator i Stockholm!
Och till stor fröjd för drinkarne
man dragit in på brinkarne;
Tra lalla la, tra lalla la, etc.
det var bra för oss alla.

Nu ha vi fått oss nya gator, etc.
Nu går man lugn för nackarne
sen man har mistat backarne;
Tra lalla la, tra lalla la, etc.
det var bra för oss alla.

Nu ha vi fått oss nya gator, etc.
Det smakar allt, det skall ni tro,

att slippa mer i gränder bo;
Tra lalla la, tra lalla la, etc.
det var bra för oss alla.

Nu ha vi fått oss nya gator, etc.
det bästa dock deri bestått,
att nöjet vi för intet fått;
Tra lalla la, tra lalla la, etc.
det var bra för oss alla.

Tjuguförsta Scenen.

Hammel. Ingeborg.

Ingeborg (från venster). Min herre . . . ni är ännu qvar?

Hammel. Ja söta fru! (afsides) Nu ska jag visa mig changtilemang mot henne.

Ingeborg. Hvarför går ni inte?

Hammel. Jag kan väl inte gå förrän jag fått ta afsked utaf söta frun. Får jag lof att kyssa handen på'na?

Ingeborg. Kom inte hit!

Hammel. En kyss på munnen då?

Ingeborg. Kom inte hit . . . jag skriker uppå hjelp.

Hammel. Skrik bäst ni vill, men kyssen ska jag ha. (vill fatta tag i Ingeborg.)

Ingeborg (springer undan) Kom inte hit . . hjelp! hjelp!

Tjuguandra Scenen.

De Förre. Språng. Rolf. Christine. Sedan **Calle.**

Språng. Hvad är det?

Rolf. Hvad står på?

Ingeborg. Den oförskämda karl'n!

Språng. Hvad vill han?

Ingeborg. Ha en kyss.

Språng. En kyss utaf min hustru? (fattar i Hammel och skakar honom) Menniska!

Christine. Det är inte sanning. Hammel vill inte ha kyssar utaf någon ann' än mig . . jag är hans fästmö.

Språng. Fästmö?

Chrtstine. Ja . . och det är inte värdt att någon ann' försöker ta honom från mig. (tar Hammel under armen och för honom åt sidan.)

(Stämman utanför sjunger:)

Säg, hvi står du så ensam, m. m.

Språng. Samma sång vi hörde nyss . . tenorn!

Rolf. Det var då inte murarn der!

Språng. Hvem är som sjunger då? (går till fönstret.)

Calle (stiger in). Jo, det är jag . .

Rolf. Du?

Språng. Och vi som trodde oss ha funnit en tenor!

Calle. Den som söker, finner . . . (slår sig för bröstet) en tenor står här!

Rolf. Du skulle kunna då . . .

Språng. Ta höga C?

Calle. Jo, till och med det fina Q . . . Fönstret i mitt rum härofvanpå står öppet, och jag har sjungit der en stund på morgonen.

Språng (slår honom på axeln). Nåväl, min gosse, du ska hjelpa oss; Tenorn som tar det höga C, blir du.

Hammel. Och jag blir åter murare . . ty jag vill inte lefva utaf råa ägg och sockerdricka.

Christine. Hvarför har du också spökat ut dig si så här, och gått från ditt arbete i dag? Du ser ju här att alla skratta åt dig.

Sång N:o 5.

Mel. af Författaren.

Hammel. Ja, må de skratta och må de le!
(vänder sig till publiken)
Det är just hvad jag vill alla be.
Då är det troligt
att man haft roligt
åt murar Hammel och höga C.

(Ridån faller.)

Jemlikt Kongl. Maj:ts Nådiga förordning af d. 20 Juli 1855, ega de, som i landsorten önska gifva denna pjes, att derom öfverenskomma med författaren. Alla eftertryck af sångerna förbjudas.

Svenska Theatern.

N:o		sk.
1.	*Magister Bläckstadius.* Lustspel.	16.
2.	*Läkaren.* Skådespel i 4 akter.	24.
3.	*En Födelsedag på Gäldstugan.* Lustspel	16.
4.	*Rika Morbror.* Lustspel	16.
5.	*Engelbrekt och hans Dalkarlar.*	24.
6.	*Stockholm, Westerås och Upsala.*	16.
7.	*Herr Dardanell och hans upptåg på landet*	16.
8.	*1846 och 1946*	16.
9.	*Jernbäraren.* Skådespel	16.
10.	*Hittebarnet.* Lustspel	16.
11	*Positivhataren*	16.
12.	*Jenny eller Ångbåtsfärden* Samtl. af A. BLANCHE.	12.
13.	*Mäster Smith,* af J. Jolin	32.
14.	*Det Otroliga,* af K. Kullberg	16.
15.	*Femhundra Riksdaler Banko,* af M. Cramær	16.
16.	*En half million.* Lustspel af dens.	16.
17.	*Symamsellerna,* af dens.	24.
18.	*Barnhusbarnen,* af J. Jolin	44.
19.	*Bröstkaramellerna,* af dens.	16
20.	*Flickorna på Söder*	16.
21.	*En revolution i månan*	16.
22.	*Profbladet eller Frihetens lön*	12.
23.	*Polkander i Stockholm*	16.
24.	*Carl XII vid Pultava eller Sista resursen*	16
25.	*Tidens Strid*	16.
26.	*Polkander och hans Fru*	16.
27.	*Döden Fadder,* af Blanche	16.
28.	*Komedianterna,* af dens	16.
29.	*Den politiske kocken,* af dens.	16.
30.	*Flickorna på Norr*	16.
31.	*Efter femtio år,* af Z. Topelius . . . . . 1 R:dr	—
32.	*Gustaf Adolf och Seaton*	24.
33.	*En nyårsmorgon i Storkyrkotornet*	12.
34.	*Lilla Apan.* Vådevill	12.
35.	*En Knalleffekt*	12.
36.	*Örebro fåfänga,* af J. Jolin	16.
37.	*Hin Ondes gåfva,* af F. Hedberg.	16
38.	*Min vän Löjtnanten, af dens.*	16.
39.	*När man intet har pengar*	16.
40.	*Också en Profet*	16.
41.	*Och ändå rör det sig*	12.
42.	*Fyra dagar af konung Gustaf III:s regering*	24
43.	*Tidningsskrifvaren*	24

N:o		sk.
44.	*Läsarepresten*	24.
45.	*Längtan efter äfventyr*	24.
46.	*En midsommarnatt i Dalarne*	16.
47.	*En natt i Falkenberg*	16.
48.	*En god uppfostran*	16.
49.	*Aprilnarrit*	16.
50.	*För sent!*	16.
51.	*I Bohusländska Skärgården.*	16.
52.	*Kusinen eller Studentäfventyret.*	16.
53.	*Blekingsflickan*	16.
54.	*Tiggarflickan*	16.
55.	*Den grå Paletån*	16.
56.	*Lefve Fåfängan!*	16.
57.	*Nyårsnatten på Mosebacke*	12.
58.	*Valborgsmesso-aftonen*	24.
59.	*En Hufvudpassion*	16.
60.	*Huru tiden förändrar*	16.
61.	*Mitt andra Jag,* af Säfström.	16.
62.	*»På Gröna Lund»*	24.
63.	*Hyresgäst och Husegare*	16.
64.	*Tomtegubbarne,* af Hedberg	12.
65.	*Elfjungfrun*	24.
66.	*Min hustru vill så ha det.*	16.
67.	*Den Ondes Besegrare*	24.
68.	*En Bengalisk Tiger*	16.
69	*Blixt och Dunder*	16.
70.	*Andra Tider, Andra Seder* af X²	16.
71.	*Tre för En,* efter Bögh	16.
72.	*Bark, Park och Stark*	16.
73.	*Det höga C.*	16.

Särskildt utgifne äro:

Sommaräfventyr på Djurgården	12.
Homoepathisk kur	12.
Min lyckliga Stjerna, af Scribe	16.
Frieri och förställning	16.
Den resande Studenten eller Åskvädret	16.
Maskeraden i Vindskammaren	16.
Studenten och hans Älskarinna.	12.
Amuletten eller Ett paradis på vinden.	12.
Lilla Bertha eller Öm och sedlig modersvård	16.
Min hustrus andre man.	16.
Malins Korgar, af A. Säfström	12.
Malins Bröllop, af dens.	12.
Rosen på Kungsholmen	12.
Dottersonen	16.
Grannarne, af Blanche	12.
Nipperboden, af Säfström	12.

